

Beraber yaşamaya alışmak, erken zamanların işi. İnsan beraber yaşamada da, diğer bütün işlerde olduğu gibi tecrübe kazanıyor ve ne kadar erken başlarsa, bu tecrübe o kadar derin oluyor.

Zamanın ilişkilerinin yüzeyselliklerinden şikayet edenlere, bu ilişkilerin ne kadar zamandır sürdüğünü sormak isterdim. Bu insanları ne kadar süredir tanıdın ve tanımaya ne kadar süre devam edebildin? İlişkilerin derinliğinin insanların derinliğiyle olduğu kadar beraber geçirilen zamanla da ilişkisi var.

Artık elimizdeki cihazların daha eğlenceli olması gibi de bir sorun sözkonusu. Eğlence araçları bulunmadan evvel, insanların birbirini *eğlendirmek* gibi de bir vazifesi varmış, bu da beraber geçen zamanı daha kıymetli yapıyormuş. Elindeki aletle, dünyanın en ilginç/komik/tuhaf videolarına/haberlerine saniyeler içinde bağlanabilen birinin, karşısındaki hayli sıradan insanla gerçekten ilgilenmesini beklemek zor.

Eskiden popüler olmak için başka insanlardan ilginç olmak yetiyormuş, artık *dünyanın en ilginç* olmak da gerekebiliyor. Yeterince allanıp pullanmadığında, insanların önüne *ilginç bir ürün* olarak sürülmediğinde, bir insanın kendi gayretiyle o derece popüler olması da herhalde imkansız. Hayran olduğunuz insanın, aslında bir fail değil, bir ürün olduğunu keşfetmenin tadı, zamanımızın acı tadı.